

ARNHEMSCHIE COURANT

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donnerdag, Vrijdag en Zaterdag, is \$ in de drie maanden.

WOENSDAG 21 JANUARI.

De prijs der Advertentien, die op de eerste regel, \$1.00, en voor elke regel daaropvolgende, behalve 35 centen tegevoert, voor elke plaatsing.

Eene parodie op den heer VAN HALL.

IV.

Alsof hij de ongerijmdheid der *Journal de la Haye*-sche, *sGravenhaagsche Nieuwsbode*-sche, VAN HALL-sche, *Drentsche Courant*-sche sustenuen nog niet genoeg had blootgelegd, gaat de onzerbidde officier van justitie steeds onbarmhartig voort, om met Biftenden spot de onnoozelste argumenten bijeen te schrapen en ten toon te stellen. Als het al geen *laster* is, zegt hij, dan is het toch *hoon* of *smad*; als niet hij gelasterd, gehoond of gesmaad is, die de troonrede heeft opgesteld, dan wordt toch hij gelasterd, gehoond of gesmaad, die haar heeft uitgesproken; al heeft de koning ook de troonrede niet *vervaardigd*, zoo heeft hij zich haar toch *toegeëigend*; al heeft ook D. D. de troonrede beticht, zoo moet hij toch *geacht* worden, den persoon des konings *bedoeld* te hebben, al heeft hij ook den persoon des konings niet *bedoeld*, zoo moeten zijne invectiven toch den persoon des konings *treffen*, *»daar onze grondwet geen ander collegie»* (is de koning dus ook een collegie?) *»voor die rede aansprakelijk stelt, maar den koning persoonlijk de opening der Staten-Generaal opdraagt»*, al troffen die invectiven ook niet den koning als *koning*, zoo zouden zij hem toch treffen als *voorzitter van den raad van state*, waarin over alles wordt beraadslaagd, *behalve over de troonrede*, al zegt de schrijver ook al in den aanhef van het geïnormeerde artikel, *dat zijn hart warm voor den koning klopt*, zoo is hij daarin, *»slechts geheel ter kwader trouw»*, want hij heeft kennelijk *»niet de troonrede zelf opgesteld»*, of ten minste zelf *uitgesproken*, of ten minste, zoo al niet *opgesteld*, in allen zinnen *toegeëigend*; en hij kan dus niet nalaten hem te lasteren, te hoonen of te smaden, hetzij als *opsteller*, hetzij als *uitspreker*, hetzij als *toeëigenaar*; hetzij in qualiteit als *koning*, hetzij in qualiteit als *voorzitter van den raad van state*, die over alles beraadslaagt, maar niet over de troonrede (1).

De dwaasheid dier sustenuen is zoo tastbaar en de ironie zoo merkbaar, dat

het overbodig zou zijn, die nog in een afzonderlijk betoog te willen aantonen. Wij zullen ons dan ook beperken bij het maken van enkele korte aanmerkingen.

»Overwegende,» lezen wij, »dat, wel is waar, de mogelijkheid bestaan kon, »dat die rede door anderen zou zijn opgesteld, doch dat het niets ter zake afdoet of de redenaar die zelf heeft vervaardigd of niet, aangezien hij zich die »rede toeëigent, door dezelve uit te spreken.»

Hoe zullen wij dit rijmen met de verklaring: »dat het eene *dwaasheid* is te vooronderstellen, dat de koning slechts »de denkbeelden van anderen zou uitdrukken, daar geen *eerlijk* man, laat »staan een koning, zich *verlagen* zou, »gevoelens en meeningen uit te spreken, »welke de zijne niet zijn?» Wanneer het eene *dwaasheid* is zulks te vooronderstellen, is het dan mindere *dwaasheid* te vooronderstellen, dat hij zich de woorden van anderen *toegeëigent* zou hebben? Zou een *eerlijk* man zich ooit *verlagen* om zich toe te eigenen wat van een ander is? Laat staan een koning!

Eene tweede vraag is: Is de daad van het uitspreken genoegzaam, om zich toe te eigenen wat van een ander is? Wanneer ik, in de *Staats-Courant* lezende, de woorden van den heer VAN HALL uitspreek, »dat de minister van financiën niet »zoo geheel onbekend is, met de gezonde »beginselen van staatshuishoudkunde, als »sommigen schijnen te hebben voorondersteld;» eigen ik mij dat die woorden toe? ben ik er dan voor aansprakelijk? druk ik dan als *mijne* meening, als *mijn* gevoelen uit, dat de minister van financiën »met de gezonde beginselen van »staatshuishoudkunde niet zoo geheel onbekend is?» Volstrekt niet. — Wanneer de heer D. D., of de heer THIEME, de *Arnhemse Courant* lezende, de woorden van het requisitoit uitspreekt: »O, dat, »wat hiervan zijn moge, het doel en opzet van belediging, van regtswege voorondersteld moet worden, te hebben bestaan, waar beledigende woorden zijn »gebezigd,» concludeert, op grond van artikel 4, enz., dat de regbank den »beklaagde zal veroordeelen tot eene gevangenisstraf van vijf jaren,» eigeigent hij zich dan die woorden, als *zijne* meening, *zijne* overtuiging, *zijn* gevoelen toe? Wij twijfelen er aan.

»O, dat iemand, welke zich zoo ver vergeet, van eene *koninklijke* troonrede, »de belediging van *koninklijke* hoedelingen, »zekerlijk geacht moet worden den »persoon des konings te *bedoelen*?»

Bedoelingen, zouden wij meenen, kunnen alléén uit iemands woorden opgemaaft worden. De woorden nu van den heer D. D. doen zien, dat hij de troonrede niet als eene *koninklijke*, maar als eene *ministeriële* rede beschouwt. Mag men evenwel aannemen, dat iemands woorden soms juist het omgekeerde *bedoelen* van wat zij zeggen? — waarom verkiesst de heer officier dan niet liever te zeggen, dat de heer D. D. met zijne woorden »want »wij noemen het *laster*, eene troonrede »als de tegenwoordige, te willen doen »doorgaan voor een staatsstuk, hetwelk »»achtung verdient?» *bedoeld* heeft, »want »wij noemen het *laster*, eene troonrede »als de tegenwoordige, te willen doen »doorgaan voor een staatsstuk, hetwelk »»geene achtung verdient?» Wie weet of de woorden: »Wil men die troonrede »lezen, zonder stuiptrekkingen of flaatweten, — men houde de azijnflesch in de »neene, de troonrede in de andere hand?» niet *bedoelen*: »Wil men die troonrede »lezen, zonder gevaar van door blijdschap »onzinnig te worden, of van verrukking »een toeval te krijgen — men late zich »zijn voorraad adelaarstenen houden, de »»mansdruppels bij de hand?» Het is immers christelijk steeds het beste te denken, en niet van de onderstelling uit te gaan, »dat iemand zich zoo verre zou hebben vergeten?»

»O, dat, wat van die *bedoeling* zij, in »niedergeval de invectieven de persoon »des konings treffen, »daar onze grondwet geen ander collegie voor die rede aansprakelijk stelt, maar den koning »persoonlijk de opening der Staten-Generaal opdraagt, »oh onze grondwet niet voorschrijft, dat over dat stuk eenig »collegie moet worden geraadpleegd, »»Geen ander collegie.» Maar de grondwet stelt netgens eenig collegie aansprakelijk. Ergo...? »Maar den koning persoonlijk de opening der Staten-Generaal opdraagt.» Dit is een formidabel argument. Artikel 101, §. 1, der grondwet zegt: »De vergadering »der Staten-Generaal wordt, in eene »eenige zitting, door beide Kamers, door »des koning, of, wel door eene commissie

(1) Het hier wordt verzeeld het requisitoit van den officier, eigenaars van ons blad te vergelijken, vooral de overwegingen op pag. 17 by 18, 19, 20.

»die van zijneentwege geopend, en op de-
»zelfde wijze gesloten, wanneer Hij oor-
»dselt, dat het belang van het rijk niet
»vordert de vergadering langer bijeen te
»houden.» Van eene troonrede geen woord.
In de troonrede zelve lezen wij: »De
»grondwet schrijft voor, dat de koning
»in persoon of door eene commissie de
»vergadering der Staten-Generaal opene.
»Zij bevelst die op de daarbij ge-
»bruikelijke enz. De grondwet
»spreekt volstrekt van eene troonre-
»de; de koning zelf noemt haar eene ge-
»bruikelijke, niet eene grondwettige, re-
»de, en de heer SERRURIER-VAN HALL wil
»uit de grondwet afleiden, dat »die invec-
»tiven den persoon des konings treffen,
»omdat hij de Staten-Generaal opent.» Is
»hier de VAN HALL-sche logica niet onver-
»beterlijk geparodiëerd?

»O., dat de grondwet slechts eene
»staatkundige vereeniging kent, namelijk,
»den raad van state, wiens raad de ko-
»ning in sommige gevallen gehouden is
»in te nemen; dat de troonrede aan de
»beraadslaging in dat collegie niet is on-
»derworpen, maar dat niettemin Zijne
»Majesteit, als voorzitter van dat
»collegie, zou zijn gehoond, al ware
»daar over de troonrede beraadslaagd.»

Als men dus een stuk, dat bij den raad
van state is afhankelijk geweest, berispt, dan
hoont men Z. M. als voorzitter van dat
collegie. Maar nu komen alle wetten, en
wets-ontwerpen, en alle algemeene maatre-
gelen van inwendig bestuur van den staat
en van deszelfs bezittingen in andere we-
relddeelen, bij den raad van state ter
overweging, (artikel 72 der grondwet).
Al wie dus eene wet, een wets-ont-
werp of eenen algemeenen maatregel van
inwendig bestuur berispt, hoont Z. M.
als voorzitter van dat collegie?!
Taboe, taboe, taboe!

»O., dat de schrijver van het geïncri-
»mineerde artikel kennelijk (waaruit blijkt
die kennelijkheid?) »die overtuiging ge-
»deeld heeft, en slechts geheel ter kwa-
»nder trouw in den aanhef van het artikel
»heeft voorgegeven, dat »zijn hart warm
»voor den koning klopte.»

Hier is de ironie niet verwiltbaar. De
heer Serrurier is niet de man, om maar
zoo los weg te verzekeren, dat iemand
geheel ter kwader trouw is. Toen de
Arnhemse Courant in 1843 schreef:
»Niet eens geeft men zich nog altijd zoo
»veel moeite de wet te ontduiken; dik-
»werf worden de dispensaties van wette-
»lijke bepalingen verleend gedurende de
»zitting. Artikel 67 der grondwet is tot
»dus verre als niet geschreven;» zag de heer
officier hierin nog geene kwade trouw.
»Ieder schrijver» zeide hij, »staat bloot
»aan het gevaar, van zich door zijn on-
»derwerp te laten wegslepen, en van de
»grenzen te overschrijden, die men wel-
»ligt voor zich zelve had afgebakend.
»Men begint met bedaard te redeneren
»en met kalme zijn onderwerp te over-
»zien, maar allengskens wordt er meer
»opwinding in het betoog gebragt; het vuur
»dat in ons brandt, wij gieten het over

in de koude letteren van ons geschrift;
»wij vieren het aan de onbeteugelde ver-
»beelding; wat deze ons als waarheid
»voorspiegelt, wij houden het voor eene
»onbetwiste en onbetwistbare daadzaak;
»hetgeen zij ons afschetst, als te moeten
»bestaan, wij onderzoeken niet, of het
»bestaat; wij gaan van schrede tot schrede
»verder; eerst twifelen wij, dan zijn wij
»overtuigd, dan verzekeren wij. En is
»de begoocheling onzer verbeelding van
»ons weggenomen, dan blijft de koude,
»dode letter van ons geschrift met on-
»uitwischbare trekken tegen ons getui-
»gen; en al wat wij doen kunnen, het
»is met moeite en sloven, om hier en
»daar een schijn van bewijs op te sporen,
»dat wij toch niet geheel en al de on-
»waarheid zouden hebben geschreven. Zoo
»ook deze schrijver; wie, in deze regts-
»zaal, zal den moed hebben, mij te zeggen,
»dat hier geschreven is geworden met be-
»daard overleg? (en zonder bedaard
»overleg is geene kwade trouw denkbaar),
»dat niets, als daadzaak, is ter nederge-
»steld geworden, dan waarvan men zich
»te voren, door een nauwkeurig onder-
»zoek, overtuigd had, dat het de zuivere
»waarheid was?»

Zoo kon de heer SERRURIER spreken:
maar niet de heer VAN HALL; en ook niet
de man, die den heer VAN HALL paro-
diëerde.

Buitenlandsche berichten.

RUSLAND.

Odessa, 2 jan. Wij hebben tijdingen ontvangen uit
Tagarong van gedurende 6 dagen, volgens welke er
in Daghestan iets onverwachts moet voorgevallen zijn.
Geruchten van allerlei aard loopen er rond, onder
anderen ook, dat de Russen eene nederlaag zouden
geleden hebben. Zeker is het, dat de gouverneur-
generaal, graaf *Woronzow*, in allerijl naar het looneel
des oorlogs vertrokken is. Ouderscheffene generaals
zijn naar Petersburg, tot het houden van eenen krijgs-
raad, ontboden, welke, na de terugkomst des keizers,
zal belegd worden.

OOSTENRIJK.

Wenen, 9 jan. De uitvinder der letterzetter-
machine, de heer *E. L. Tschülski*, heeft, dezer da-
gen, een verrassend aanbod van geene zijde des At-
lantischen Oceaans en daarmede tevens een luidspre-
kend en doorslaand bewijs van de geographische ver-
breidheid der *Allg. Ztg.* ontvangen. Een op 30
mijlen afstands van hier wonend handelaar heeft
een huis in eene der grootste Noord-Amerikaansche ze-
steden, bragt hem een schriftelijk aanbod van 50,000
dollars voor een practisch volkomen bruikbaar ex-
emplaar der door hem uitgevonden machine. De uitvinder
wordt aangenoodigd, om met het aanstaande voorjaar
op een in den brief opgegeven tijdstip zich naar Londen
te begeven, alwaar hij na afgelegde proeven, de helft
der genoemde som in kantanten en de andere helft
in vijfjarige, behoorlijk gewaarborgde, acceptaties
kan ontvangen. De groote dezer som wordt be-
grijpelijk door de overgrote menigte dagbladen,
welke in de Vereenigde Staten het licht zien,
gelijk mede door het hooge setloos en de gebreke-
heid van de meeste letterzettere aldair.

BOHEME.

Van de Boheemsche grenzen, 9 jan. Er zijn in
den jongsten tijd veelvuldige arrestaties in Galicie
gedaan, welke naar men algemeen geloof, met
eene groote Panslavonische zamenspanning, welke
haar centrum in Pruisisch en Russisch Polen heeft,
in verband staan. Ook moeten eenige troepen der-
waarts opgerukt zijn. Zeker is het, dat men groote
krijgsmaatregelen genomen heeft. Of onverschillige
andere arrestaties, in den laatsten tijd, ook in Bohem
me bewerktellig, met dit complot verhoopen zijn,
kunnen wij niet beslissen.

PRUISSEN.

Keulen, 19 jan. De brand te Staatsburg moet,
meldt men ons, op den 6den of 7den dezer hebben
plaats gehad. Berigten uit den naastbijgelegen om-
trek zwijgen echter geheel over dit onheil en hier-
uit, zegt de *Allgemeine Preussische Zeitung*, moet
men besluiten tot de ongegrondheid van bovenstaand
berigt.

Ulm, 14 jan. Het opperambt alhier heeft dezer
dagen de volgende aanschrijving van den minister
ontvangen: »Het ministerie van binnenlandsche za-
ken aan het opper-ambt te Ulm: De aanmatiging
der bevoegdheid van getolereerde kerkgenootschap-
pen door de katholieke dissidenten, heeft, reeds in
het vorige jaar, de beschikking uitgelokt, dat het
aan dezelve niet geoorloofd zij, zich openlijk »ge-
meente» te noemen of hunne godsdienstoefening open-
lijk aan te kondigen. Daar dit voorschrift niet be-
hoorlijk nageleefd wordt, zoo wordt het opper-ambt,
onder verwijzing naar de dispositie van 4 augus-
tus 1845, mits deze aangeschreven, iedere overtreding
van dit gebod ernstiglijk en zonder eenige oon-
sideratie te keur te ghan.

Stuttgart, 3 jan. 1846.

STATIER.

ENGELAND.

Londen, 16 jan. De heer *Denison* heeft, alvorens
hij de taak op zich nam, om het adres van antwoord
op de troonrede te ondersteunen, zoo men zegt, van
sir *R. Peel* de verzekering ontvangen, dat de maat-
regelen, welke hij voornemens is voor te stellen, niet
schadelijk zullen zijn voor de belangen der landbou-
wende klasse. Men zegt ook, dat lord *Lyndhurst*
op het punt staat, om de bevestiging van groot-ze-
gelbewaarder neder te leggen; de rede daarvan, zoo
echter aan de staatkunde van het ministerie geheel
vreemd zijn.

— Op de jaarlijksche bijeenkomst van den pach-
tersclub te Wadebridge in Cornwallis, weigerden ver-
scheide aanwezige leden, op de goedheid van
prins *Albert* te drinken, omdat hij, zoo als zij men-
den, zijne bijdrage tot de armen-taxe voor zijne
Vlaamsche pachthoeve te Windsor niet wilde voldoen.
De toast werd dan ook niet uitgebragt.

— In het City-artikel van de *Globe* leest men het vol-
gende: Het oude sprakewoord, dat binnen 150 stochte
wind waait, althij beenglan iemand voortvoert, zal
op nieuw bevestigd worden doorden kleinen laricon-
oorlog tusschen Nederland en België, indien geen
sinking tot stand wordt gebragt, zullen de be-
trekkingen tusschen Engeland en Nederland onge-
twijfeld zeer worden uitgebreid. De toegenomen
ware verhooging, welke Nederland op de artikelen
van invoer uit België heeft geleden, zal Engeland in
staas stellen, dezelve aan Nederland tegen minderen
prijs te verschaffen, dewijl laatstgenoemd rijk zich
loob in de afvoer van land daarvan zal moeten voor-
zien. Wat de Belgen betreft, moeten hunne handels-
dat zij zelve het meest zullen lijden, door de verhoging
van het recht op de koloniale waren, vooral op
de Java-koffij, waaraan zij sedert lang zeer merkbaar
de voorkeur gaven.

Met de *Atlantic* gestreeven te Liverpool binnen,
heeft men berichten uit New York, dat de *Republic*
Het staatkundige geschied, daarmede aangebragt, is
hoogst belangrijk, hoewel het niet, als een oor-
logzuchtig kan worden beschouwd, maar het doet
zich aan het congres voorstellen gedaan, met het doel,
om de jurisdictie van de Vereenigde Staten niet af-
leen over de personen van Amerika te hebben, maar
Oregon uit te strekken, en over het geheel
gebied. De voorzitter van het Lagerhuis was de heer
Douglass, voorzitter van het comité van grondwet-
tied; die de heer *Pakenham* om de af-
neer te gaan daarvan bevestigde, dat de
hevel dezelve werden aangebragt, en de schending
zou zijn van het tusschen Engeland en de Vereenigde
Staten bestaande verdrag. Van eene andere zijde
wordt gemeld, dat de vader, en inzonderheid de ver-
panden van de *New-Engelsche* vloten, zou-
den bevestigde te hebben, om de pogingen van
die de beide naties in eenen oorlog te wiken, wiken
wikkelen, tegen te werken. Een der senatoren van
Massachusetts heeft eene reeks voorstellen ingediend,
welke, om de vloten van de *New-Engelsche* vloten
dan en de senatoren, toen de *New-Engelsche* vloten
en waaraan de draagzaam en de ligtheid van
wordt gemaakt, die vloten vloten wiken tegen
gen, zonder eenen schote poging te doen, om het

door middel van scheidsmannen te beslechten. Men zeide dat de heer *Cathou* onvermoed was in zijne pogingen, om de maatregelen der oorloggezinde partij tegen te werken. Over het algemeen laten de berichten, met deze pakket aangebragt, de zaken in denzelfden toestand, waarin zij waren, volgens de vorige tijdingen. De discussiën over het Oregon-gebied in het congres strekken alleen, om de gevoelens der verschillende partijen aan het licht te brengen, die echter reeds te voren genoegzaam bekend waren. Niets is uitgelekt opens de sterkte derzelve.

FRANKRIJK.

Parijs, 27 jan. In hare zitting van gisteren heeft de Kamer der Pairs de discussie over het adres ten einde gebragt; het is met de aanzienlijke meerderheid van 120 tegen 23 stemmen aangenomen. Het *Journal des Débats* merkt aan, dat verleden jaar de meerderheid slechts 114 tegen 39 was. De laatste discussiën van aangelang hadden over Algerië geloopt, en de heer *Teste* had, tegen den prins van de Moskowa, doen gevoelen, hoe wel de regering gedaan had, omtrent Marokko te handelen gelijk geschied is, en in bedenking gegeven, wat het zijn zou, indien wij thans, nevens *Abd el-Kader* en de dweepzieke Arabieren, ook nog de krachten van geheel het Marokkaansche rijk te bestrijden hadden.

— Dat de emir aan onze bevelhebbers ondanks de dunn gezondheid veranderingen, die dan volwerke geeft, kan niet ontveinsd worden. Het tegen hem geleijde gevecht van den 24sten december heeft de marschalek *Bugeaud* naar Orleansville moeten afdeinzen, om zijne van vermoedheid afgemalte kolonne rust en nieuwen leestogt te verschaffen. Den 29sten was hij er aangekomen, maar heeft den 31sten, aan het hoofd van andere troepen, op marsch moeten gaan, daar men tijding kreeg, dat *Abd el-Kader* dien men meende dat naar de woestijn zou aftrekken, plotseling weder in het gebied der Ogaronsens verscheenen was. Men neemt maatregelen om hem van daar te drijven en heeft tevens gezorgd te hebben, dat hij niet, ons op nieuw verschalkende, met eenen zijner snelle marschen in het landschap Tell dringen kan. De tijding, dat de jeugdige gevangene op het *Fort Ham* spoedig in vrijheid zal worden gesteld, bevestigt niet; het schijnt echter zeker, dat de *Prins van Nassau*, brieven aan verscheidene leden der Kamer, die in betrekking tot het hof staan, heeft geschreven, waarin hij op edden en dringenden toon hunne medewerking inroeft, ten einde zijnen zoon in vrijheid gesteld te zien.

— In de Alpen moet dit jaar de winter streng en vooral de sneeuw overvloedig zijn. De berichten uit den omtrek van het klooster op den *St. Bernardsberg* melden dat er zeggen, dat, onder andere, de groot-procurator van dat gesticht met zes bedienden, paten zijne gaan plaatsen, die de reizigers tot bakens moeten dienen, allen door eenen sneeuwwoortingoverstelp zijn, zoo dat men zelfs hunne aretsen niet heeft. Het is weder vreesd.

P.A.N.I.E. Uit Barcelona schrijft men van gisteren, dat de troepen onder de wapenen gekomen, en patroeljes van infanterie en kavalerie hebben de stad omsingeld. Volgens berichten zijn te dier zake in omloop. Er zijn zeggen, dat men op drie koninginnen, die in de stad zijn, heeft bevestigd; anderen zeggen, dat de troepen reeds in de stad zijn, en de oostelijke torenen.

uitgevaardigd, waarbij verboden werd om te worden met toorlen door de stad te loopen, zoo als dat anders op dien dag gebruikelijk is. Het is te vreesd.

BRUSSEL, 28 JAN. In hare zitting der representanten van gister is nog door de centrale afdeeling geen verslag uitgebragt over het ontwerp van wet, betreffende de provisionele wijzigingen van het tarief voor den Nederlandersche import. Door sommigen sectiën was, bij de behandeling van het rapport, aangegeven, dat de regering aan het gouvernement de mededeeling te vragen van de diplomatieke en andere behoeften, die niet in volledig kennis te nemen van de oorzaken uit welke het tegenwoordig geschild is ontstaan. Men heeft de afwijzing verwacht, dat het niet te brengen verslag, wat het aan spoed verliest, aan belangrijke zaken, die in de zitting, maar in de van gisteren in het buitenlandse zaken art-

kelswijze, tot aan het derde hoofdstuk aangenomen. Met betrekking tot de zending in Grootbrittanje, voerde daarbij de heer *van de Weijer*, tegenwoordig minister van binnenlandsche zaken, in dezer voege het woord: »Mijne heeren! De hoedanigheid, welke de Belgische Kamers het meest waarden, is rondborstigheid. Ik zal daarom, openhartig en getrouw zeggen wat er is van mijne standplaats als gevolmachtigd minister te Londen. Toen ik tot minister van binnenlandsche zaken benoemd werd, heb ik mijne brieven van rappel niet aan H. M. de koningin van Engeland aangeboden, om de eenvoudige reden, dat die aanbieding mij de standplaats zou hebben doen verliezen, welke mij het voordeel van den tijd (*le bénéfice du temps*) verschaft heeft. Die standplaats, mijne heeren, is mij niet onverschillig, en ik heb ze verworven. Bij mijn aankomen in een ministerie, waarvan de duur noodwendig onzeker is, was ook bij mijne ambtgenooten niet eens spraak van die standplaats op te geven. Ware dit gebeurd, zoo zoude hun hetzelfde gezegd hebben wat ik u thans verklaar. Doch mijn gedrag kwam hun voor, zoo natuurlijk te zijn, dat er geen vraag naar geweest is. Ik zoude mij met een diplomaat kunnen verstaan hebben, en met overleg van het gouvernement hem tot mijnen opvolger hebben kunnen doen benoemen onder de voorwaarden dat hij, bij mijne verwijdering uit het ministerie, mijne standplaats mij weder zou afstaan. Ik wilde geen sulken omweg, die eene vermeerdering van uitgaven zoude veroorzaakt en tot eene wezenlijke ongerechtigheid zoude gestrekt hebben jegens den heer *Drouet*, mijnen eersten secretaris, hem beroovende van het *interim*, waarop hem zijne bekwaamheid gegronde aanspraak geeft. Bijaldien overigens nieuwe omstandigheden te Londen de tegenwoordigheid van eenen meer geoefenden diplomaat mogten vereischen, dan zoude ik mij over mijne te doene keuze verklaren, en het gouvernement zou mij of een ander lid van het diplomatiek ligchaam naar Londen zenden.»

»De representant *Delfosse* hernam, dat hij de rondborstigheid hoog waardeerde en den minister het daarvan gegeven bewijs dank weet, doch niet van zich kon verkrijgen, zijne blootgelegde beweegredenen goed te keuren; het was te begrijpen, dat de minister ongaarne eene schitterende standplaats voor zich afstoot, maar alleen staats belang was hier in aanmerking te nemen, indien de functiën van een gevolmachtigd minister te Londen nuttig waren, behoorde men die niet vacant te laten; zoo zij niet nuttig waren, behoorde men ze in te trekken.

»De heer *van de Weijer* antwoordde, dat de zaak niet nieuw was, dat hij reeds te Londen aangesteld zijnde, en zonder zijne standplaats aldaar te verlaten, eene zending in Portugal volbragt had, waarmede een jaar verloop en die nogtans tot geene klacht had aanleiding gegeven.

»De representant *Dérou* zeide, voor het cijfer te zullen stemmen, doch merkte aan, dat aan de centrale afdeeling de meer stellige verklaring was gegeven, dat de standplaats te Londen vacant zou blijven, zoo lang de heer *van de Weijer* minister van binnenlandsche zaken ware. Hij herinnerde voorts, dat de minister, tijdens de discussie over het adres, zich beroemd had over de beoefening van zijnen post te Londen, en verliet in hem als niet wettogelijke, dat hij eene gewichtige beoefening aldus als een paragraaf in de verhandeling van de standplaats te Londen altijd ondergeschikt zoude zijn aan staats belangen.

— Een ministerieel dagblad tegenstrafte de tijding dat het Fransche gouvernement deszelfs bevestiging zoude aangehouden hebben in het gesondt tusschen België en Nederland.

Binnenlandsche berijften.

Gravenhage, 27 jan. Nadat heeft Z. Exc. de Belgische gezant aan het Nederlandsche hof bezoeken afgeslegt bij Z. M. den Koning en HH. K.K. HH. de prinsessen.

Gravenhage, 28 jan. Heden morgen verspreide zich in Soerabaja het geïnformeerde Kringen het gerucht, dat, aangezien de mogelijkheden, bij de benoeming van eenen nieuwen minister van binnenlandsche zaken ontvossend, de aanstaande afreis van den heer baron *Schimmelpenninck*, het port-

feuille *ad interim* aan Z. Exc. den minister van financiën zal worden opgedragen! — Men meent zelfs te weten, dat de heer *Schimmelpenninck* reeds het ministerie heeft verlaten; althans lieden, die bij Z. Exc. ter audiëntie wilden gaan, hebben hem niet meer aan het hôteel kunnen te spreken krijgen.

»Er gaat sprake, dat door het Belgische gouvernement aan onzen gezant te Brussel eenige openingen zouden zijn gedaan tot opvatting van onderhandelingen wegens de beruchte represaille-maatregelen. Men weet, dat eerstdaags die maatregelen voor de Belgische Kamers moeten worden gebragt, en men giste, dat het Belgische gouvernement dit zal trachten te vermijden, wanneer die aan te knoopen onderhandelingen voor dat tijdstip zullen zijn afgevoerd.

Den Helder, 27 jan. Nadat wij veel ongunstig weder hebben gehad en onze kusten door zware stormen zijn geteisterd geworden, is het weder te dezer plaatse, gedurende de laatstverloopen week, zoo bijzonder zacht, dat de meeste tainen en landerijen zich vertoenen alsof men reeds op het einde van maart was. Met verwondering beschouwt men ook de hoeveelheid wassen en insecten, welke reeds voor den dag komen, zoo dat men durft hopen, een vroeg voorjaar te zullen hebben. Als eene zeldzaamheid wordt opgegeven, dat de visschers reeds veel bot vangen.

Utrecht, 29 jan. Eenige maanden geleden hebben de leden der manege te Rotterdam het voorbeeld gegeven van eene feestelijke voorstelling, die thans op andere plaatsen wordt nagevolgd. Wij hebben bereids vermeld, dat de nieuwe Amsterdamsche manege met een tournooi in costum zou worden ingewijd. Thans vernemen wij, dat ook in de manege te Dordrecht een dergelijke voorstelling zal plaats vinden, en dat tot onderwerp daarvan gekozen zou zijn een steekspel, onder *Jan van Avennes*.

— Men verneemt, dat een deurwaarder, in het arrondissement Amersfoort, mishandeld is geworden onder Odijk door *** aan wien hij een exploit te bebbekenen had. Gemelde *** na zijne vrouw en kinderen buitenshuis te hebben gezonden, zonden den deurwaarder tegen den grond hebben geworpen, en voor het vuur, op de plaat hebben nedergelegd; men voegt er bij, dat er bij die gelegenheid den deurwaarder een paar ribben gebroken zijn. Zaterdag II. zou de dader dezen mishandeling in hechtenis zijn genomen.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

EDEL MOEDIGE HEEREN!
De ondergetekenden landbouwers en veehouders in de provincie Groningen, nemen met verschaalden eerbied de kennis, om U Edel Mogenden bekend te maken hoe de concept-wetten, in uwe vergadering van den 2den december jl. door de regering ter bekrachtiging aangeboden, algemeen door de betrokkene ingezetenen worden beoordeeld.

De onderhavige voorstellen houdende in 't opheffing van het fonds voor den landbouw en instelling van een veefonds.

— Uit den inhoud blijkt al aanstonds, dat de gelden van af 1799 bijeengebragt, en tot dusverre onder naam, zoet het veefonds, en alleen van veehouders geboden; tot derzelve eestis bestemming, althans in beginsel, zullen terug keeren, namelijk heerschende krachten te stellen, die veehouders van deelve voorzorg van vee en landbouw, en het fonds zelf als een veehouder eigendom te beschouwen. Een en ander draagt volkomen de goedkeuring van adressanten weg. En ofschoon sedert onheugelijke jaren door de ingezetenen begrepen is, dat niemand over particuliere fondsen willekeurig vermag beschikken, zoo was het hun aangenaam, dat dit beginsel in de onderhavige wet, speciaal genoemd is geworden.

— Dit kunnen adressanten zich niet verbeelden met het geen de regering in de memorie van toelichting zegt.

Eene volstreekte opheffing van het fonds en eene verdeling van hetzelfde tusschen de provincien zoude te hart doen, aan het deel waarmede de gelden werden bijeengebragt, de eenheid van handelen veel langzaam verbreken, en zelfs aanleiding kunnen geven, dat in de verschillende gewesten onderling bijlijde begunsten en maatregelen werden ingevoerd.

Adressanten erkennen, dat, bij een volstreekte opheffing van het fonds, het doel van zelf kom te

